

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 119.866 van 26 mei 2003
in de zaken A. 75.487/IX-146
75.488/IX-258.**

In zake : de NV VOEDERS LAMBRECHT,
 die woonplaats kiest bij
 advocaat bij het Hof van Cassatie R. BÜTZLER,
 kantoor houdende te BRUSSEL,
 de Villegaslaan 33-34

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister toegevoegd
aan de minister van Buitenlandse Zaken belast met Landbouw.

DE RAAD VAN STATE, IXe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat de NV VOEDERS LAMBRECHT
op 27 augustus 1997 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing
van 16 juli 1997 van de minister van Landbouw houdende tijdelijke intrekking van
de erkenning nr. 17 voor het fabriceren van mengvoeders (de zaak A. 75.487/IX-
146);

Gezien het verzoekschrift dat de NV VOEDERS LAMBRECHT
op 27 augustus 1997 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van "het
volgende beding in de aan verzoekster verleende erkenning dd. 30 juni 1997 voor het
fabriceren van mengvoeders en het doen fabriceren van mengvoeders door een derde
teneinde ze onder eigen naam te verhandelen : 'Deze erkenning zal desgevallend
ingetrokken worden voor de duur die de Minister zal vaststellen in het kader van het
beroep tegen de ministeriële beslissing dd. 9 juli 1996 waarbij de erkenning van
VOEDERS LAMBRECHT werd ingetrokken voor drie maanden en waarvan de
tenuitvoerlegging voorlopig werd opgeschort'" (de zaak A. 75.488/IX-258);

Gelet op het arrest nr. 68.210 van 17 september 1997 waarbij de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid van het eerste bestreden besluit in de zaak A. 75.487/IX-146 wordt verworpen;

Gezien het verzoekschrift tot voortzetting van de rechtspleging van de verzoekende partij;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord; (zaken A. 75.487/IX-146 en A. 75.488/IX-258)

Gezien het verslag opgemaakt door auditeur L. VERMEIRE;

Gelet op de beschikking van 19 februari 2002 tot voeging van de zaken;

Gelet op de beschikking van 19 februari 2002 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de regelmatig gewisselde laatste memories;

Gelet op de beschikking van 27 maart 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 12 mei 2003;

Gehoord het verslag van staatsraad A. VANDENDRIESSCHE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat K. EBRACHT die, loco advocaat bij het Hof van Cassatie R. BÜTZLER verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat Y. VASTERSAVENDTS die, loco advocaat A. VASTERSAVENDTS verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur L. VERMEIRE;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. Op 16 januari 1996 deelt het Bestuur der Economische Diensten, Inspectie der grondstoffen, van het ministerie van Landbouw aan het bedrijf “LAMBRECHT VOEDERS” mee dat het, overeenkomstig artikel 13 van het koninklijk besluit van 10 september 1987 betreffende de handel en het gebruik van stoffen bestemd voor dierlijke voeding voor de periode van 1 januari 1996 tot 31 december 1996, onder het erkenningsnummer 17 erkend wordt voor het fabriceren van mengvoeders evenals voor het doen fabriceren van mengvoeders door een derde, teneinde ze onder eigen naam te verhandelen.

Niet betwist wordt dat “LAMBRECHT VOEDERS” geen zelfstandige rechtspersoon is, maar de naam van het bedrijf waaronder Georges LAMBRECHT handel drijft.

1.2. Op 26 januari 1996 veroordeelt de correctionele rechtbank te Oudenaarde Georges LAMBRECHT en zijn zoon Yves LAMBRECHT wegens inbreuken op de wet van 11 juli 1969 betreffende de bestrijdingsmiddelen en de grondstoffen voor de landbouw, tuinbouw, bosbouw en veeteelt, het koninklijk besluit van 10 september 1987 betreffende de handel en het gebruik van stoffen bestemd voor dierlijke voeding en het ministerieel besluit van 11 september 1987 betreffende de handel en het gebruik van stoffen bestemd voor dierlijke voeding.

1.3. Bij aangetekende brief van 9 juli 1996 aan “LAMBRECHT VOEDERS” deelt de minister van Landbouw mede dat de correctionele rechtbank te Oudenaarde “Georges LAMBRECHT, verantwoordelijke persoon van uw firma, o.a. veroordeeld (heeft) voor het gebruik van stoffen met hormonale werking in de dierlijke voeding”, dat die veroordeling gebaseerd is op de wet van 11 juli 1969, dat artikel 10 van die wet bepaalt dat de minister van Landbouw in dergelijk geval de

verleende erkenning tijdelijk of definitief kan intrekken en dat “gezien de ernst van deze zaak”, de erkenning nr. 17 van het bedrijf voor het fabriceren van mengvoeders, wordt ingetrokken voor een periode van drie maanden vanaf 1 augustus 1996.

Het bedrijf wordt ervan verwittigd dat artikel 10 van dezelfde wet voorziet in de mogelijkheid om zich tegen die intrekkingbeslissing te verzetten.

Krachtens datzelfde artikel 10 wordt, in geval van beroep, het dossier voorgelegd aan een kamer van beroep, die aan de minister een gemotiveerd advies verleent op grond waarvan hij de besloten maatregel kan “intrekken of verzachten”; in afwachting van het advies van de kamer van beroep “mag de minister van Landbouw de maatregel schorsen”.

1.4. Met een op 18 juli 1996 gedagtekende brief verzet Georges LAMBRECHT zich tegen het ministerieel intrekkingbesluit. Hij vraagt dat de opgelegde sanctie zou ingetrokken worden. Betoogd wordt dat, rekening houdend met de betaling van de hoge boetes en gerechtskosten, waartoe hij veroordeeld is en met de belangrijke kredieten die het bedrijf heeft opgenomen, het bedrijf geen drie maanden zonder inkomsten kan blijven, dat drie maanden sluiting aanleiding zal zijn tot het verlies van bijna het gehele cliënteel en dat het bedrijf ook 9 mensen tewerkstelt.

Op 30 juli 1996 deelt de minister aan de firma mee dat hij, overeenkomstig artikel 10 van de wet van 11 juli 1969, “de genomen administratieve sanctie voorlopig opschort in afwachting van het gemotiveerd advies van de kamer van beroep”.

1.5. Op 12 september 1996 behandelt de kamer van beroep het door Georges LAMBRECHT ingediende verzet tegen het ministerieel besluit van 9 juli 1996. Ives LAMBRECHT verschijnt er als volmachthouder van Georges LAMBRECHT, die voor zijn afwezigheid gezondheidsredenen inroept.

De kamer van beroep beraadt zich tot 27 juni 1997 over de aangelegenheid. In haar gemotiveerd advies, waarin aangestipt wordt dat de intrekking slechts betrekking heeft op een deel van de erkenning -meer bepaald de

erkenning voor het fabriceren van mengvoeders- en dat het bedrijf van Georges LAMBRECHT “naast de productie en de verkoop van mengvoeders voor runderen een aantal andere activiteiten (heeft)” -met name de verkoop van varkens- en pluimveevoeders gefabriceerd door voeders DELMOTTE, een mestvarkensintegratie met een zeer belangrijk aantal varkensplaatsen en een transportfirma voor het vervoer van veevoeders-, besluit zij: “Gelet op de ernst van de feiten en rekening houdend met het beperkt karakter van de tijdelijke intrekking en met de brede waaier van activiteiten van belanghebbende, adviseert de Kamer van Beroep de beslissing van 9 juli 1996 tot intrekking van de erkenning nr 17 gedurende drie maanden voor het fabriceren van mengvoeders te behouden.”

Het advies wordt op 30 juni 1997 door de administratie aan de minister overgelegd. Er wordt niet betwist dat de minister op 9 juli 1997 ingestemd heeft met dat advies en met het voorstel om de beslissing “aan de belanghebbende (te betekenen) samen met de begin- en einddatum van de tijdelijke intrekking van de erkenning”.

1.6. Inmiddels is, op 13 september 1996, door de NV MUMAX en de echtgenote van Ives LAMBRECHT, de naamloze vennootschap “VOEDERS LAMBRECHT” opgericht. Blijkens de gegevens van het dossier zijn de NV MUMAX en de NV VOEDERS LAMBRECHT gevestigd te Zulte, Oudenaardsestraat 207, dit is het adres waarop Georges LAMBRECHT en zijn echtgenote Raïs VANHOUTTEGHEM alsook Ives LAMBRECHT en zijn echtgenote Manuela BUYCK woonachtig zijn.

De statuten worden bekendgemaakt in de bijlagen bij het Belgisch Staatsblad van 11 oktober 1996.

1.7. Met een brief van 27 februari 1997 -die verwijst naar een aanvraag van 16 oktober 1996- deelt het ministerie van Landbouw aan de firma “VOEDERS LAMBRECHT” mee dat het bedrijf -erkeningsnummer 17- erkend wordt voor het fabriceren van mengvoeders en voor het doen fabriceren van mengvoeders door een derde, teneinde ze onder eigen naam te verhandelen voor de periode van 1 januari 1997 tot 31 december 2006.

Met een op 30 juni 1997 gedagtekende en blijkbaar op 1 juli 1997 verzonden brief -die verwijst naar aanvragen van 23 oktober 1996 en van 28 mei 1997- deelt het ministerie aan de NV VOEDERS LAMBRECHT mede dat het bedrijf voor een periode van 10 jaar, ingaande op 1 juni 1997, onder het erkenningsnummer 17 wordt erkend voor het fabriceren van mengvoeders en voor het doen fabriceren van mengvoeders voor varkens en pluimvee door een derde, teneinde ze onder eigen naam te verhandelen. De brief vermeldt voorts : “Deze erkenning zal desgevallend ingetrokken worden voor de duur die de minister zal vaststellen in het kader van het beroep tegen de ministeriële beslissing dd. 9 juli 1996 waarbij de erkenning van LAMBRECHT VOEDERS werd ingetrokken voor drie maanden en waarvan de tenuitvoerlegging voorlopig werd opgeschort.”

De laatstvermelde clausule vormt het formeel voorwerp van het tweede beroep.

1.8. In een op 16 juli 1997 gedagtekende brief aan “LAMBRECHT VOEDERS N.V.”, die op 18 juli 1997 persoonlijk afgegeven is aan Georges LAMBRECHT, deelt de hoofdingenieur-directeur van de Dienst Kwaliteit van de Grondstoffen en Analyse van het ministerie van Landbouw mee wat volgt :

“De Kamer van Beroep ingericht bij de wet van 11 juli 1969, heeft aangaande bovenvermeld onderwerp op 26 juni 1997; gelet op de ernst van de gewraakte feiten en rekening houdend, in de mate van het mogelijke, met de door u ingeroepen argumenten en omstandigheden, geadviseerd om uw in rand vermelde erkenning, in te trekken voor een periode van 3 maanden.

Aangezien de heer Minister van Landbouw, K. PINXTEN, zich hiermede akkoord heeft verklaard moet ik u dan ook medelen dat uw bovenvermelde erkenning voor de activiteit 'fabriceren van mengvoeders' ingetrokken wordt vanaf 1 september 1997 om 8 u tot en met 1 december 1997 om 8 u. Ik wens er uw aandacht op te vestigen dat de erkenning niet wordt ingetrokken voor de activiteit 'doen fabriceren van mengvoeders door een derde, teneinde ze onder eigen naam te verhandelen'. De firma DELMOTTE voeders BVBA uit Ingelmunster mag dus verder voor u blijven mengvoeders fabriceren voor varkens en pluimvee”.

Deze ministeriële beslissing vormt het voorwerp van het eerste beroep.

1.9. De raadsman van de verzoekende partij schrijft op 23 juli 1997 aan de minister dat de NV LAMBRECHT VOEDERS niets te maken heeft met Georges LAMBRECHT “die destijds ook een erkenningsnummer 17 had met als voorwerp eenzelfde toelating, maar die sedert zijn pensionering deze vergunning heeft teruggestuurd”. Hij stelt dat de sub 1.7. geciteerde clause uit de brief van 30 juni 1997 waarschijnlijk het gevolg is van een verwarring; hij wijst er ook op dat de sub 1.8. vermelde brief, waarin verwezen wordt naar een beslissing ten aanzien van Georges LAMBRECHT, naar de NV LAMBRECHT VOEDERS is gestuurd, hoewel die geen sanctie opgelegd kan krijgen voor strafbare feiten gepleegd door “een derde”, Georges LAMBRECHT, terwijl niemand van de stichters van de vennootschap “een strafbaar verleden (heeft)”.

Hij vraagt dat de verwerende partij de brief van 16 juli 1997 als onbestaande zou intrekken en de bij de erkenning van 30 juni 1997 gevoegde voorwaarde “niet toepasselijk te verklaren op de NV LAMBRECHT VOEDERS”.

Daarop antwoordt de inspecteur-generaal van de juridische dienst van het ministerie van Landbouw op 5 augustus 1997 het volgende :

"(...)

Na grondig onderzoek van het dossier spijt het mij U te moeten melden dat het departement de stelling niet kan bijtreden dat de N.V. Voeders LAMBRECHT niets gemeen heeft, noch in rechte noch in feite, met de heer Georges LAMBRECHT, veroordeeld samen met zijn zoon Ives LAMBRECHT bij vonnis dd. 26 januari 1996 van de correctionele rechtbank te Oudenaarde.

Uit de vergelijking van de erkenning van de N.V. Voeders LAMBRECHT dd. 1 juli 1997 met de erkenning van LAMBRECHT Voeders dd. 16 januari 1996 blijkt dat de N.V. hetzelfde administratief adres heeft, hetzelfde uitbatingsadres, dezelfde erkende activiteiten en dezelfde derde die mengvoeders voor de erkende onderneming mag fabriceren.

Bovendien blijkt uit de bekendmaking van de oprichtingsakte van de N.V. Voeders LAMBRECHT in de Bijlage tot het Belgisch Staatsblad dat het bestuur en het kapitaal van de N.V. in handen blijven van dezelfde familie. Mevrouw Manuela BUYCK, oprichter en gedelegeerd bestuurder van de N.V. Voeders LAMBRECHT, is echtgenote van Ives LAMBRECHT. De N.V. MUMAX, oprichter van de N.V. Voeders LAMBRECHT, wordt blijkbaar bestuurd door o.m. Mevrouw Manuela BUYCK en de heer Ives LAMBRECHT. Mevrouw Raïs VANHOUTTEGHEM, gedelegeerd bestuurder van de N.V. Voeders LAMBRECHT, woont eveneens in de Oudenaardestraat 207, 9870 ZULTE en is wellicht de echtgenote van de heer Georges LAMBRECHT.

Zelfs indien zou worden aangenomen dat de N.V. Voeders LAMBRECHT niets gemeen heeft, noch in rechte noch in feite met de heer Georges LAMBRECHT, quod non, zou moeten aangenomen worden dat Georges LAMBRECHT slechts de rechten kan overdragen aan de N.V. waarover hijzelf beschikt.

In deze omstandigheden kan noch de voorwaardelijke erkenning dd. 1.7.1997 noch de tijdelijke intrekking dd. 16 juli 1997 worden betwist".

2.1. Overwegende dat de verwerende partij in de beide zaken aanvoert dat het belang van verzoekster "niet aangetoond" is, aangezien de onderneming van Georges LAMBRECHT op het ogenblik van de overname door verzoekster bezwaard was met een tijdelijke intrekking van haar erkenning nummer 17, zodat verzoekster -die in het kader van de overname niet méér rechten kon overnemen dan deze waarover de overlater beschikte- zich kon verwachten aan de tenuitvoerlegging van die maatregel; dat zij, in de zaak G/A 75.488/IX-258, daar aan toevoegt dat verzoekster geen actueel belang meer heeft, aangezien de tijdelijke intrekking van de erkenning uitgevoerd is en volledige uitwerking heeft gekregen, zodat een eventuele nietigverklaring aan verzoekster geen enkel voordeel meer kan opleveren en aangezien de morele genoegdoening die een vernietiging haar kan opleveren, noch de mogelijkheid om schadevergoeding te vorderen, niet volstaan om het actueel belang te verantwoorden;

2.2. Overwegende dat verzoekster daar in haar memories van wederantwoord op repliceert wat volgt: uit niets blijkt dat Georges LAMBRECHT, die als natuurlijk persoon handel dreef onder de benaming "LAMBRECHT VOEDERS", zijn onderneming heeft overgelaten aan verzoekster of dat verzoekster die onderneming zou overgenomen hebben met inbegrip van de tijdelijke intrekking van de erkenning nr. 17; de daadwerkelijke uitvoering van de tijdelijke intrekking van haar erkenning nr. 17 had tot gevolg dat zij gedurende drie maanden haar hoofdactiviteit niet heeft kunnen uitoefenen, hetgeen haar materiële en morele belangen geschaad heeft;

2.3.1. Overwegende dat, in de zaak G/A 75.487/IX-146, verzoekster de vernietiging vordert van de haar op 16 juli 1997 ter kennis gebrachte definitieve

beslissing om de erkenning van haar bedrijf -nr. 17, in de mate dat zij betrekking heeft op de fabricage van mengvoeders- voor drie maanden in te trekken; dat zij, als gevolg van die tijdelijke intrekking, gedurende drie maanden geen mengvoeders heeft kunnen fabriceren, hetgeen haar evident het rechtens vereiste belang verschafte om het onderhavige annulatieberoep in te dienen; dat de omstandigheid dat het bestreden besluit in de tijd beperkt was en dat het inmiddels volledig uitwerking heeft gekregen, op zich geen reden vormt om thans aan verzoekster haar belang te ontfangen;

2.3.2. Overwegende dat verzoekster zich in de zaak G/A 75.488/IX-258 verzet tegen een clause, opgenomen in de brief waarbij zij in kennis wordt gesteld van de erkenning van haar bedrijf, onder nummer 17 voor de periode van 1 juni 1997 tot 31 mei 2007; dat met die clause de verwerende partij verzoekster in kennis stelt van haar voornemen om de definitieve beslissing die nog genomen moet worden over de tijdelijke intrekking van de erkenning van het bedrijf van Georges LAMBRECHT aan te rekenen op de nieuwe erkenning die nu aan de naamloze vennootschap wordt gegeven; dat dergelijke intentieverklaring of mededeling op zich geen rechtsgevolgen heeft, aangezien zij niet verhindert dat het bedrijf van verzoekster onmiddellijk en onvoorwaardelijk erkend is en aangezien de verwerende partij met dergelijke mededeling, buiten elke reglementaire grondslag om, voor zichzelf ook geen rechtsgrond kan scheppen om de intrekking van de erkenning van het bedrijf van Georges LAMBRECHT uit te voeren ten aanzien van de NV VOEDERS LAMBRECHT; dat het annulatieberoep in de zaak A. 75.488/IX-258, aangezien het niet gericht is tegen een vernietigbare administratieve beslissing, niet ontvankelijk is;

3.1. Overwegende dat verzoekster in een enig middel de schending aanvoert van artikel 10 van de wet van 11 juli 1969 betreffende de bestrijdingsmiddelen en de grondstoffen voor de landbouw, tuinbouw, bosbouw en veeteelt en bovendien verwijst naar machtsafwending en machtsoverschrijding; dat zij betoogt dat die bepaling de minister toelaat om de erkenning in te trekken van de persoon die wegens het plegen van bepaalde misdrijven veroordeeld is of van de rechtspersoon waarvan de veroordeelde orgaan of aangestelde is, maar dat zij de minister niet machtigt om een erkenning in te trekken wanneer de veroordeelde geen orgaan of

aangestelde is van de rechtspersoon die de erkenning bezit en wanneer de intrekkingbeslissing het eindpunt is van een beroepsprocedure tegen een eerder ministerieel besluit waarbij de erkenning van een andere firma werd ingetrokken wegens de veroordeling van de verantwoordelijke van die firma; dat zij het middel als volgt toelicht: noch Georges LAMBRECHT, noch een ander persoon die door de correctionele rechtbank van Oudenaarde veroordeeld zijn, is orgaan of aangestelde van verzoekster; omgekeerd is geen orgaan of aangestelde van verzoekster strafrechtelijk veroordeeld; derhalve vermocht de minister, met verwijzing naar “de ernst van de feiten”, de intrekking van de erkenning die hij aan de firma “LAMBRECHT VOEDERS” had opgelegd, niet uitbreiden tot een derde vennootschap; de verwijzing naar het administratief adres van de beide ondernemingen, naar hun uitbatingsadres, naar de erkenning en naar het feit dat familieleden van Georges LAMBRECHT de NV VOEDERS LAMBRECHT hebben opgericht en er bestuursfuncties bekleden, vormen onwettige criteria die een maatregel op grond van artikel 10 van de wet van 11 juli 1969 niet kunnen verantwoorden en bovendien blijkt, in tegenstelling tot wat de verwerende partij in haar brief van 5 augustus 1997 schrijft, uit niets dat Georges LAMBRECHT aan verzoekster rechten zou overgedragen hebben; ware het op grond van die gegevens redelijk verantwoord geweest verzoekster aan een meer intensieve controle te onderwerpen, dan kunnen zij in ieder geval geen verantwoording zijn voor het opleggen van een administratieve maatregel aan verzoekster;

3.2. Overwegende dat de verwerende partij in haar memorie van antwoord uiteenzet dat verzoekster de wet van 11 juli 1969 te restrictief interpreteert en voorbijgaat aan de ratio legis ervan -te weten dat de intrekking van de erkenning kan opgelegd worden zowel aan een natuurlijk persoon als aan een rechtspersoon waarvan het orgaan of de aangestelde strafrechtelijk veroordeeld is- en dat verzoekster voorbijgaat aan het feit dat de briefwisseling in verband met de erkenning uit 1996 en de tijdelijke intrekking van die erkenning, zowel door het bedrijf als door de administratie gevoerd is op de benaming “VOEDERS LAMBRECHT” of “LAMBRECHT VOEDERS” en dat er op het ogenblik van de correctionele veroordeling van Georges LAMBRECHT en de tijdelijke intrekking van de erkenning

van zijn bedrijf nog geen sprake was van een rechtspersoon, aangezien die pas opgericht werd op 13 september 1996 als -aangezien het bestuur en het kapitaal van de vennootschap in handen is van dezelfde familie- de voortzetting van de onderneming die onder de benaming “VOEDERS LAMBRECHTS” erkend was; dat zij daaraan toevoegt dat zij, bij de erkenning op 1 juli 1997 van de NV VOEDERS LAMBRECHT, “als voorwaarde” vermeld heeft dat deze erkenning desgevallend ingetrokken kon worden op basis van een ministeriële beslissing over het beroep dat Georges LAMBRECHT had ingesteld tegen de beslissing van 9 juli 1996 om zijn erkenning tijdelijk in te trekken, dat de NV VOEDERS LAMBRECHT niet meer rechten heeft kunnen overnemen dan die waarover de vorige exploitant, Georges LAMBRECHT, beschikte en dat het oprichten van een vennootschap niet kan volstaan om te ontsnappen aan de gevolgen van een reeds getroffen administratieve sanctie;

3.3. Overwegende dat verzoekster in haar memorie van wederantwoord als volgt repliceert: artikel 10 van de wet van 11 juli 1969 is strikt te interpreteren; die bepaling laat geen ruimte om aan te nemen dat de erkenning van “een later opgerichte vennootschap”, waarvan geen orgaan of aangestelde strafrechtelijk veroordeeld is, ingetrokken kan worden om reden dat de bestuurders en het kapitaal tot dezelfde familie zouden behoren; de verwijzing naar het feit dat de rechtspersoon nog niet bestond toen de minister besloot de erkenning van Georges LAMBRECHT in te trekken, is voor de toepassing van artikel 10 niet relevant aangezien die bepaling enkel toelaat na te gaan of een persoon die strafrechtelijk veroordeeld is, optreedt als orgaan of aangestelde van de rechtspersoon; om die redenen is ook de clause, gevoegd bij de erkenning van verzoekster, niet naar recht verantwoord;

3.4. Overwegende dat verzoekster in haar laatste memorie benadrukt dat Georges LAMBRECHT niet als aangestelde van verzoekster gezien kan worden, dat zijn aanwezigheid in het bedrijf op 8 september 1998 “dient te worden gezien in het kader van de overdracht van de onderneming aan zijn zoon”, dat de intrekking van de erkenning van verzoekster geen grondslag kan vinden in de clause die in

haar erkenningsbesluit opgenomen is en dat die clause geen rechtsgrond vindt in artikel 10 van de wet;

3.5.1. Overwegende dat het middel, in de mate dat het buiten de toepassing van artikel 10 van de wet van 11 juli 1969 om, bijkomend verwijst naar machtsafwendings- en machtsoverschrijding, niet ontvankelijk is, aangezien verzoekster geen concrete uiteenzetting geeft van de wijze waarop de verwerende partij zich aan machtsafwendings- of machtsoverschrijding schuldig zou hebben gemaakt; dat het middel enkel onderzocht wordt in de mate het steunt op de miskenning van artikel 10 van de wet van 11 juli 1969;

3.5.2.1. Overwegende dat artikel 10, eerste lid, van de wet van 11 juli 1969 betreffende de bestrijdingsmiddelen en de grondstoffen voor de landbouw, tuinbouw, bosbouw en veeteelt, luidt als volgt :

“Wordt met betrekking tot de in de artikel 1 bedoelde grondstoffen een overtreding, bepaald in artikel 8 of 9 van deze wet of een misdaad of wanbedrijf bepaald door het Strafwetboek, door een definitieve veroordeling vastgesteld, dan kan de Minister van Landbouw, ten opzichte van degene die veroordeeld werd of van de rechtspersoon waarvan de veroordeelde orgaan of aangestelde is, tijdelijk of definitief weigeren of intrekken : een machtiging of erkenning bedoeld bij artikel 2, § 1, 4°, (...)”.

3.5.2.2. Overwegende dat met de geciteerde bepaling, die blijkens de memorie van toelichting de transcriptie is van artikel 5 van de wet van 20 juli 1962 betreffende de handel in landbouw-, tuinbouw- en zeevisserijproducten (Parl. Doc. Kamer, 1968-1969, stuk 223-1, p. 6), een administratieve maatregel is ingevoerd die kan opgelegd worden, onder meer, aan een strafrechtelijk veroordeelde; dat, in die wet, de koppeling van de administratieve maatregel aan een strafrechtelijke veroordeling verantwoord wordt door de overweging dat de strafrechtelijke veroordeling alleen niet volstaat om personen, die frauderen met de kwaliteit van de producten welke zij op de markt brengen en die daardoor de handel zelf in het gedrang brengen en het vertrouwen van de consument aantasten, adequaat te bestraffen en hen, zo nodig, “definitief onschadelijk (te maken)”, terwijl dat doel

alleen bereikt zal worden wanneer het bestuur in de mogelijkheid wordt gesteld rechtstreeks in te grijpen op de economische activiteit in het kader waarvan de door het bestuur erkende ondernemer een misdrijf- dat door een veroordeling definitief vast komt te staan- gepleegd heeft (memorie van toelichting, Parl. Doc. Senaat, 1961-1962, stuk 219, p. 2 en stuk 260, p. 2); dat in die zin uit de koppeling van de administratieve maatregel aan een strafrechtelijke veroordeling, op zich, niet afgeleid mag worden dat de administratieve maatregel hetzelfde strikt persoonlijk karakter heeft als de veroordeling; dat integendeel, in acht genomen de hiervoor aangehaalde bedoeling van de wetgever, aangenomen dient te worden dat artikel 10 van de wet niet belet dat het bestuur een administratieve sanctie kan opleggen aan een familiebedrijf waarvan de verantwoordelijke strafrechtelijk veroordeeld is en dat, in het kader van een nieuw opgezette juridische structuur waarin de veroordeelde geen deel meer heeft, de activiteiten in feite gewoon verder zet;

3.5.2.3. Overwegende te dezen, dat de verwerende partij in haar sub 1.8 geciteerde brief aan de raadsman van verzoekster de gegevens heeft opgesomd op grond waarvan zij tot het besluit gekomen is dat de NV VOEDERS LAMBRECHT de bedrijvigheid van Georges LAMBRECHT heeft voortgezet; dat verzoekster de daarin vermelde feitelijke gegevens over de familiale banden tussen de verschillende personen die bij de omvorming van het bedrijf van Georges LAMBRECHT tot een vennootschap betrokken waren, niet tegenspreekt; dat zij ook de daarin vermelde gegevens aangaande de concrete wijze van de bedrijfsuitoefening niet tegenspreekt; dat, meer nog, zij in haar laatste memorie formeel erkent dat de aanwezigheid van Georges LAMBRECHT in de exploitatiezetel op 8 september 1998 kaderde “in de overdracht van de onderneming aan zijn zoon”; dat verzoekster derhalve geenszins aannemelijk maakt dat de oprichting van de NV VOEDERS LAMBRECHT meer is geweest dan een hertekening van het juridisch kader waarin de familie haar bedrijvigheid uitoefende en voort is blijven uitoefenen; dat, precies wegens die naadloze voortzetting van de bedrijvigheid, de verwerende partij artikel 10 van de wet van 11 juli 1969 niet miskend heeft toen zij de erkenning van het bedrijf, die inmiddels op naam van verzoekster was afgeleverd maar hetzelfde nummer 17

bevatte, introk op grond van de strafrechtelijke veroordeling, als vroegere eigenaar, van Georges LAMBRECHT; dat het middel niet gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 520,59 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zesentwintig mei 2000 en drie, door de IXe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. DE BRABANDERE,	kamervoorzitter,
	L. HELLIN,	staatsraad,
	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
Mevr.	V. WAUTERS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

J. DE BRABANDERE.